

[Alvilda Larsen.]

vendigheden af at vie boligproblemet og prisen for boliger nogen større interesse. Når man tænker på, fra hvor mange sider der stadig væk gøres opmærksom på, at der af lovgivningsmagten må gøres en større indsats for at fremskaffe tilstrækkeligt med boliger og vel at mærke boliger til rimelige priser, som folk kan betale, bliver man skuffet over, at boligministeren nu møder med et forslag af en karakter som det, vi behandler nu. De ændringer, der foreslås, tager sigte på mindre ændringer for det byggeris vedkommende, der alene omfattes af kapitel V. A. i byggestøtteloven. Det er det private byggeri, som nu efterhånden søges gjort til det afgørende byggeri i byggestøtteloven, i øvrigt på det sociale byggeris bekostning. Det drejer sig ikke bare om småhuse, som folk bygger til sig selv, men det drejer sig også i stort omfang om håndværkskonsortier og andre, der i spekulationsøjemed bygger småhuse for at sælge dem og averterer med, at de kan skaffe folk deres eget hus med statslån så de kan bo billigt. Der tjenes godt på disse huse, som der i øvrigt ikke er kontrol med, hverken med hensyn til priser eller med hensyn til standarden i nogen som helst retning.

Vi mener, at der er behov for, at der af staten vises større interesse for boligbyggeriet og betingelserne derfor, men at det bør ske på helt andre områder end kapitel V.-byggeriet. Vi ser derfor med sindsro på de ændringer for dette byggeri, som der her er tale om, men vi har slet ikke nogen sympati — det vil jeg gerne understrege igen — for hele dette byggeri, selv om vi i øvrigt mener, at der ikke kan bygges boliger nok.

Det foreliggende lovforslag tjener ikke på nogen måde til at afhjælpe vor tids største sociale problem, boligangelen. Der til kræves nemlig helt andre foranstaltninger. Der kræves langt flere penge til byggeriet, og der kræves en revision af den nugældende boligstøttelov, som på afgørende måde blev forringet, da vi sidst behandlede den i 1954 og 1955. Hvis man skal skaffe det nødvendige antal boliger og skaffe dem til en rimelig pris, kræves simpelt hen, at der snart foretages en revision af hele byggestøtteloven, vel at mærke en revision,

der går i positiv retning, og altså en helt anden revision end den, som de borgerlige partier så stærkt kræver. Det, der er brug for og hårdt brug for, er en lovændring, som ville betyde en virkelig hjælp til de mange, der mangler bolig i dag. Boligministeren burde i virkeligheden være kommet med et forslag af en helt anden karakter, et forslag, som burde gå i retning af det, som mit parti har foreslået ud fra de samme betragtninger som dem, det ærede medlem hr. Carl P. Jensen gjorde gældende for lidt siden. Der er brug for, at der stilles flere midler til rådighed, fordi der bygges færre boliger, end der er behov for i dag, og fordi vi har den store arbejdsløshed i byggefagene.

Det er ud fra disse betragtninger, min gruppe har stillet forslag om at forhøje det rådighedsbeløb, som er bevilget, med i hvert fald 100 mill. kr. Det var et forslag i den retning, den højtærede boligminister burde være kommet med. Jeg håber, at vort forslag snart vil komme til behandling i det høje ting og vil møde velvilje.

Søren Olesen: I mit parti har vi jo regnet med, at det afsnit af boligstøtteloven, som vi kalder kapitel V. A., kan komme til at danne en slags overgang til et mere frit byggeri, således at vi efterhånden kan afvikle statsstøtten til byggeriet. Man må jo også sige, at der er blevet gjort brug af dette afsnit, idet der har været mange flere lånebegæringer, end man har kunnet opfylde og give tilsagn til. Derfor kan vi også give tilslutning til, at man nu forhøjer renten, således som det her er foreslået, idet man må gå ud fra, at når der har været så stærkt et begær efter lån, sker der ikke nogen ulykke ved, at man dér strammer renten noget, så den mere nærmer sig den naturlige markedsrente i øjeblikket.

Hvad angår de foreslåede nye procent-satser i § 36, er virkningerne af dem jo ikke så lette at overse, og samtidig beholder man jo også den hidtidige ordning, så jeg vil vente med at sige noget om dette punkt, indtil forslaget har været i udvalg og måske dér er foreslået ændret.

Jeg tror, det må indrømmes, at man ikke ved statsbyggeri og statslån har fået bugt med bolignøden, og jeg tror slet ikke, man kan nå det ad den vej. Jo billigere man gør